

Jeszenszky Zsolt: Orbánt a busz alá? Hát nem!

2026 április 22. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása
Még nincs értékelve

Mérték

Szóval a gyászmunka zajlik, és ennek egyik fázisa a harag.

Sok különböz? célpontja lehet; sok mindent, sok mindenkit okolunk a választási kudarcért. De kit szabad okolni, és

mennyire? És milyen körben kell megtartani az önvizsgálatot?

A jobboldalon mindenki a sebeit nyalogatja. Zajlik az ún. „gyászmunka”. Érthet?en. A csalódást, veszteséget, fájdalmat az embernek fel kell dolgoznia. A pszichológia ennek a gyászfeldolgozásnak, gyászmunkának – Elizabeth Kübler-Ross munkássága és könyve („A halál és a hozzá vezet? út”) alapján – öt fázisát különbözteti meg: tagadás, harag, alkudozás, depresszió, elfogadás. A folyamat azonban nem lineáris; sokkal inkább hullámvasút-szer?: Az ember egyik nap (vagy akár egyik percben) így érez, a másikban úgy, aztán megint így, majd amúgy... míg végül, X id? után valóban eléri az elfogadás fázisát, és benne is tud maradni.

Zárójeles mellékmondat (bár valójában egyáltalán nem mellékes, s?t...), hogy az elfogadáshoz és megnyugváshoz vezet? út jelent?sen lerövidíthet? Isten segítségével. Ha Krisztusra bízzuk magunkat, ? békességet ad az elfogadáshoz, er?t a változtatáshoz, és bölcsességet, hogy különbséget tudjunk tenni, mi az, amin tudunk változtatni, és mi az, amin nem.

Valóban, sokszor a spirituális válaszok keresése, az „Isten akarta így”, stb. is a gyászfeldolgozás része. Nem mindig biztos, hogy Isten így akarta; az is lehet, hogy az ember akarta így, Isten pedig nem akadályozta meg. Hiszen szabad akaratot adott az embernek. És a szabad akarat magában hordozza a kauzalitás törvényét. A cselekményeknek következménye van. Ok és okozat.

Bár csábító lenne továbbmenni ezen a (vallás)filozófiai úton, de zárójel bezárva. Szóval a gyászmunka zajlik, és ennek egyik fázisa a harag. Sok különböz? célpontja lehet; sok mindent, sok mindenkit okolunk a választási kudarcért. De kit szabad okolni, és mennyire? És milyen körben kell megtartani az önvizsgálatot?

Önsorsrontás helyett bels? önvizsgálatot!

Persze, vannak súlyos felel?sök, akiknek a kifelé mutatott viselkedése megengedhetetlen (lett volna). Tegyük hozzá, ezek a kivagyi, magamutogató, mesés vagyonokat összeszed? „NER-lovagok” olyan mesterien zsilipeltek át az utolsó hetekben a Tiszához, hogy hozzájuk képest a románok szégyenkez? amat?rökként sütik le a szemüket...

De az önvizsgálat egy részét „házon belül” kell(ene) megtartai. Nem a széles nyilvánosság el?tt „vezekelve”. És pláne nem önsorsrontó módon egymásnak esve. Az ellenfél ezen csak röhög a markába.

Akik most bocsánatot kérnek a „gy?löletkampányért”, ?k semmit nem tanultak az elmúlt 16 évb?l, s?t, az egész rendszerváltozásból. A gy?löletet épp az ellenfeleink szítják hosszú ideje. Ez volt a kampányuk fundamentuma. Lehet, hogy felmentünk mi is egy olyan pályára, amire nem kellett volna, nem is áll nekünk jól. De akkor sem nekünk kell bocsánatot kérni. Maximum a saját választóinktól, mert elhibáztuk. De nem en bloc, mindenkit?l. A baloldalnak tett gesztusokra sohasem megbékélés volt a válasz. ?k sohasem viszonozták ezt, a konstruktivitás jegyében. Hanem mindig a gyengeség jeleként érzékelték (általában az is), és ezt kihasználva még nagyobbat rúgtak belénk. Orbán Viktor többek között ezt ismerte fel már jó ideje, hogy nem szabad hagyni, hanem er?t kell mutatni. És sokáig sikeresen is politizált ebben a szellemben.

A kampány rossz volt, ez nem kérdés!

Persze, a kampány rossz volt, ez nem kérdés. Téves helyzetfelismerésen alapult. Ami korábban m?ködött, most nem. Nyilván utólag könny? okosnak lenni, de azért b?ven voltak jelek. És valakik nagyon rosszul mérték fel a jeleket, a társadalom aktuális hangulatát, igényeit. Akár meg is lehet nevezni a felel?söket. (Leginkább egymás közt, házon belül.) És le kell vonni a fájó következtetéseket is.

No, de Orbán Viktort hibáztatni, számonkérni? Nyilvánosan?? OK, persze, hogy hibázott. Akár tev?legesen is. Lehet, hogy elfáradt, az is lehet, hogy elvesztette a fókuszt. Hiába koncentrált valójában fontosabb dolgokra, civilizációs kérdésekre; a társadalmat jelenleg nem ezek érdekelték, hanem a mindennapjaik (vélt vagy valós) nehézségei. Abban is hibázhatott, hogy olyan emberekre bízott dolgokat, stratégiai döntésekt?l a gyakorlati végrehajtásig, akik nem voltak méltóak erre a bizalomra. Akár képességek hiányában, akár azért, mert nem volt

elvi elkötelez?désük, s?t, akár a moralitás teljes hiányában igazi haszonles?k is b?ven akadhattak, akik aztán árulóvá is váltak, amikor az érdekük ezt diktálta. (Nagyon csábító lenne konkrét neveket mondani, de nem...)

Persze, hogy egy választási vereségért a vezet?nek mindig felel?ssége van. Orbán Viktor nem is próbál ez alól kibújni. De ne feledjük már: óriási sikereket is köszönhet neki a jobboldal. És súlyosan neki. Nélküle nem lett volna ez a tizenhat év. Talán egy sem. Mindazok, akik a Fidesz-kormányzás alatt – politikai, anyagi, bármilyen – sikereket értek el, ezt jelent?s mértékben Orbán Viktornak köszönhetik. Akik most ?t egyszer?en „be akarják dobni a busz alá”, nem sokkal jobbak azoknál az árulóknál, akik már kicsivel a választás el?tt átálltak.

Még egyszer, félreértés ne essék, Orbán Viktornak VAN felel?ssége a vereségben. De 2,4 millió ember szavazott rá. Ezek az emberek dönt? részben nem a Fideszre, hanem Orbán Viktorra szavaztak. Az ? személye a zászlórúd, és a zászló ami alatt felsorakoznak. Nem csak morálisan súlyos vétek elfordulni t?le, „ballasztként” tekinteni rá, hanem taktikailag is öngól. Lehet, hogy vele nem lehet már választást nyerni, de ez korántsem biztos, láttunk már b?ven ilyet: Suriname egykori elnöke, Dési Buterse még ennél is kalandosabb utakon járva volt negyven év során több alkalommal is az ország vezet?je. De hogy kevésbé obskurus példát is hozzak: Trumpra politikai hullaként tekintettek 2021-ben; ma újra ? az Egyesült Államok elnöke.

Orbánra - így vagy úgy - szükség van

Nyilván az sem véletlen, hogy milyen furfangos (nevezzük így, eufémisztikusan) jogi eszközökkel igyekszik az új hatalom megakadályozni, hogy Orbán valaha is újra miniszterelnök lehessen. Mert nagyon félnek t?le. De OK, tegyük fel, a választóknál sincs többé esélye a többségre. És szüksége van a jobboldalnak egy új vezet?re, aki hallja az id?k szavát, képes megszólítani az újabb generációkat (nem csak aurafarmos idétlenkedésekkel, hanem valódi irányt, perspektívát is mutatva nekik). Könnyen lehet, hogy így van, és hogy ezt neki is látnia kell. Mindenki másnak viszont azt kell látnia, hogy Orbán Viktor politikai éleslátása, szellemi vezet? ereje nélkül a jobboldal szétesik. A megújulásban, az új vezet? felemelésében és kiteljesedésében aktív szerepet kell vállalnia. Lehet, hogy most nem a reflektorfényben van a helye, de nem is a szertárban. Pártelnökként nemhogy nem kell, nem is szabad most lemondania. Ha új vezet?je is lesz a jobboldalnak, „gardedámként” ott kell állnia. (Igen, egyáltalán nem biztos, hogy az új vezet? férfi kell, hogy legyen.)

És nem utolsósorban, Orbán Viktornak pihenésre, lelki megújulásra van szüksége. Ezt pedig nem a buddhizmusban, transzcendens meditációban, asztrológiában, hókuszpókuszokban fogja megtalálni. Hanem Jézus Krisztusban. De ez már egy másik írás tárgya...

Jeszenszky Zsolt - www.pestisracok.hu

Ajánló